

[Jes Lunde]

For vist er der sket en ændring siden december, men det er der jo sket mange gange i det forløbne tiår, hvor vi jo har set disse svingninger i prognoserne fra Budgetdepartementet – så skønner man det ene, så skønner man det andet – og hvis det, hver eneste gang der sker sådan en svingning, er anledning til, at VK totalt vil ændre politik og f.eks. nu siger, at der ikke er brug for nogen skattereform, ja, så må vi jo konstatere det.

Det synes jeg ikke bør afholde os fra at gennemføre en skattereform, vil jeg så gerne sige. Jeg synes, regeringen skal optage forhandlinger med SF; så må vi jo tale om det. Vi var meget positive over for Personskatteudvalgets betænkning – vi var faktisk sammen med Det Radikale Venstre nok dem, der var allermost positive overhovedet over for den betænkning – så det vil være et godt udgangspunkt for, at vi laver skattereformen til den side.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var meget interessant, at ministeren for erhvervspolitisk samordning fik provokeret hr. Henning Dyremose til at komme på talerstolen og berette om, hvorfor den tidligere VK-regering nu åbenbart alligevel ikke ønskede en skattereform.

Det er så meget mere bemærkelsesværdigt, som at jeg på mit bord dernede ved min plads har et notat fra den 11. januar fra den daværende skatteminister Peter Brixtofte, hvor der er notater om det ene og det andet og det tredje og det fjerde aspekt af en eventuel kommende skattereform. Vi var med andre ord dybt inde i en møderække om en kommende skattereform, hvor skatteminister Peter Brixtofte havde aftalt med de forskellige partier stille og roligt at arbejde os igennem de forskellige problemstillinger, så vi kunne nå frem til en skattereform. Det var vi meget glade for for Det Radikale Venstres vedkommende, og vi gik aktivt ind i de forhandlinger.

Men nu kan jeg forstå på hr. Henning Dyremose, at det alt sammen var på skrømt. Man må sige, det var heldigt, at regeringen blev frelst fra at gennemføre den skattereform, da regeringen gik af blot tre dage senere. Med andre ord har man reddet sig selv fra at skulle gennemføre denne frygtelige skattereform, som man nu ikke ved alt det onde man skal sige om.

Formanden:

Hr. Henning Dyremose for en kort bemærkning. Og så regner jeg med, at de korte bemærkninger i denne omgang er forbi.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg skal afslutte teatersnakken med at sige til hr. Frank Jensen, at jeg faktisk har spillet ulven i »Rødhætte«. (*Munterhed*).

Dernæst skal jeg sige til hr. Frank Jensen og fru Elisabeth Arnold, at det, der netop var kendetegnende for den gamle regerings forberedelser af skattedrøftelserne, var, at man var bekymret over den samfundsøkonomiske udvikling, og man var bekymret for, hvilke konsekvenser en skattereform kunne have i den samfundsøkonomiske udvikling. Derfor var hr. Peter Brixtofte – og jeg tror, det er ordret citat fra fru Elisabeth Arnold – stille og roligt ved at grave det hele igennem og undersøge, om der kunne etableres et grundlag. Det var den proces, der var i gang.

Det, vi nu har sagt til regeringen, er: Jo, vi vil gerne forhandle en skattereform – det har vi jo faktisk sagt mange gange i dag – men så beder vi om, at udspillet snart kommer, sådan at der bliver skabt klarhed om, hvad den går ud på. Og hvis man så kan lave en skattereform – nu synes jeg specielt skatteministeren skal høre efter – hvor garantien til boligejerne er så stærk og håndfast, som ministeren for erhvervspolitisk samordning fremhæver, og hvis man kan lave en skattereform, hvor man ikke belaster erhvervslivets konkurrenceevne i den nuværende situation, hvor der ikke er vækst i industrieksporten, så er vi klar ved forhandlingsbordet.

Men hvis man kommer med et oplæg til skattereform, hvor de to garantier ikke kan gives krystalklart, når vi ser det operationelle udspil, så vil vi advare imod, at man laver den skattereform nu. Det håber jeg er en rimelig klar melding. Vi vil gerne med i forhandlinger om en skattereform, hvis den kan leve op til de to betingelser, som regeringen siger den selv sætter. Det er det afgørende.

Det er betingelserne, og det har jeg forstået – sådan må jeg høre det – at regeringen er med på. Men så lad os få det afklaret, sådan at vi kan få skabt noget tryk ved, at udspillet kommer så hurtigt som muligt, og hvis man vil